

EL BOULEVARD

 PER
Jordi Bosch

Divendres vaig passar per una petita discussió a la tertúlia de Rac1. Com que afectava matèria gironina i els altres participants eren originaris de la simpàtica província situada geogràficament al sud de la nostra em vaig haver de fer fort. Parlàvem de la qüestió dels terratrèmols que semblen provocats per la plataforma Castor davant d'Alcanar i Vinaròs i que ha estat la preocupant notícia de la setmana. No sé com vàrem acabar parlant del terratrèmol de fa un parell d'anys de Caldes de Malavella i com arran que les fonts públiques de la vila durant unes setmanes perderen cabal va circular el rumor, fals, que els brolladors de les aigües minerals s'havien esgotat. I ara ve el dilema, els meus companys deien que el gas del Vichy Catalán, del qual sóc un gran consumidor, era afegit i jo que en absolut, que era natural. No vaig cedir ni un pèl.

Segons m'expliquen el Vichy Catalán surt del brollador a tota pastilla i a 60 graus de temperatura. Sembla ser que a aquests graus pot perdre fàcilment el seu gas carbònic natural si queda exposat a l'aire lliure. Durant el procés de producció de la font, aquest mateix gas carbònic natural que ha anat perdent es reserva i es reintrodueix. Aclarit el tema als amics tertulians: aquesta no és una aigua sense gas a la qual després posen gas com si fos un sifó (per cert, quina llàstima que gairebé no es comercialitza el sifó, que era perfecte per a l'escuma del Campari), és una aigua amb gas natural.

Sóc un gran consumidor d'aigües minerals. A Madrid, on visc gran part de la setmana trobo molt fàcilment el Vichy Catalán. Quan de joenet anava de festa fins a la matinada no hi havia res millor abans de dormir que beure un parell de vasos d'aigua de Vichy ben freda per reduir els efectes de la posterior resaca. De Caldes de Malavella mateix i probablement sortint de la mateixa bossa d'aigua hi tenim altres marques com San Narciso, Imperial i Malavella. Les dues primeres formen part del grup Aigua de Ribes i la darrera és propietat de Vichy Catalán. A mi m'agraden totes i has de ser un expert per poder diferenciar-les.

Davant de casa, de petit, a l'altra banda de la plaça hi havia un enorme rètol amb una de les frases publicitàries més conegudes de les comarques gironines «Beber es preciso, Agua San Narciso». Aigües excel·lents de les quals jo, en els meus constants excessos i exageracions n'acostumava a consumir una botella per àpat

Els terratrèmols i l'aigua de Vichy

La nit d'agost del 67 els gironins la vam passar sacsejats mentre veïem «Misión Imposible»; res a veure amb els patiments de la gent de Vinaròs i Alcanar

durant la meua adolescència. He localitzat fins a vint-i-set marques diferents d'aigües minerals diferents a les nostres comarques, enlloc de la península Ibèrica n'hi ha tanta varietat. Les de Sant Hilari, Amer, Arbúcies, Ribes de Freser, Maçanet de Cabrenys o de Vilajuïga... Aquesta darrera és una que també m'encanta amb aquest sabor de ferro i com mig esbrava. Em fa molta il·lusió que a molts llocs arreu de l'Estat pugui trobar aigua gironina com la de

Vichy. També me'n fa fer que la cantant **Madonna** n'utilitzés la botella de mig litre per simular una determinada pràctica sexual davant una dotzena de comensals atònits, en la pel·lícula *En la cama con Madonna*.

En fi, tot va començar pels terratrèmols de la zona del sud de Tarragona i el nord de Castelló provocats pel projecte Castor, que injecta gas per fer-ne un dipòsit submarí aprofitant una antiga bossa de petroli ja consumida. Sembla que això s'està fent arreu del món per estalviar-se construir dipòsits a la superfície però evidentment es juga amb la natura. De fet ahir a la premsa es repetia un titular que semblava un títol d'una pel·lícula: «El despertar de la falla d'Amposta».

Fa uns anys anava a València en cotxe des de Girona i em vaig aturar a dinar a Alcanar, concretament a Cases d'Alcanar, on hi ha el restaurant El Pescador, també anomenat Casa Angelina, que és fantàstic. Varem menjar unes gambetes, una mica d'arròs a banda i un bon tros de rom. Hi havia moltes pancartes contra aquest projecte Castor, que és propietat d'ACS, l'empresa de la qual és president **Florentino Pérez**, màxim mandatari del Reial Madrid. El tema és que la planta de terra és a tocar Alcanar però és terme municipal de Vinaròs, ja Comunitat Valenciana, aprovat pel teòric proecològic govern **Zapatero**.

El tema és que les obres s'han aturat quan la gent ja li han posat la por al cos amb tant terratrèmol. Jo només tinc un record així, potser dels més clars i nítids de la meua infància. L'hemeroteca me'n dona les dades exactes. Estava veient un episodi de la meravellosa sèrie de televisió *Misión Imposible*, a les onze i vuit minuts del 13 d'agost de 1967, quan vàrem notar a casa una sacsejada, com un mareig i els cristalls en forma de llàgrimes de la llum del sostre començaren a picar uns amb altres.

Era un fortíssim terratrèmol a Arette, una població del sud de França que va quedar mig destruïda. Amb el meu pare sortírem al carrer a veure què passava i a comentar-ho amb altra gent. El més curiós és que ara en llegir el que deia *Los Sitios*, que tenia la seua a pocs metres de casa, trobo el següent: «asimismo hablamos con unos vecinos de los bloques de la caixa de la carretera Barcelona que nos informan como la lámpara de su casa ha comenzado a moverse de un lado a otro». Vet aquí que 45 anys després descobreixo que el meu pare i jo érem els informants.

PAPER DE DIUMENGE

 Francesc Cruanyes
 > fcruanyes@lletranet.cat

DESGRACIATS DE LA VIDA

Expliquen un dels pescadors que va participar en el rescat de l'últim naufragi d'immigrants vora l'illa de Lampedusa que l'aigua era una mar de caps; la superfície, una gran taca de fuel. Llefiscosos, un centenar llarg de desgraciats de la vida maldaven per arapar-se al que fos, però els seus propis braços els traïen, els empenyien cap a la mort. Quan no saps medar, res pitjor que la desesperació, i si en saps un xic, el desesper dels que t'envolten t'enfonsa. Només per això, segons els mateixos testimonis, el patró de la barca de pesca va impedir que el seu nebot es llançés a l'aigua per salvar una criatura. L'haurien arrossegat cap al fons, allà mateix on ara han localitzat les restes materials i humanes de l'embarcació sotsobrada. Només vam aconseguir pujar-ne a bord una vintena. La guàrdia costanera ha recuperat més de noranta cadàvers. Hi ha més de 200 desapareguts. Des del nostre primer món, no ens enfonsarem, no, però bé ens podria caure la cara de vergonya. Des d'aquesta Europa no exempta de culpa de les pobres africanes, no se'n acut res més que legislar les fronteres del pastís, espolsar-nos les responsabilitats, dir que aquí no hi ha lloc per a tothom, criminalitzar els afamats. N'hi ha que entre els cossos sense vida, mainada, dones embarassades i joves que busquen un món millor, només hi veu delinqüents en potència. Existex ningú més emprenedor que aquell que fugí de la misèria jugant-s'hi la pell? El discurs, és clar, pot sonar còmic i demagògic. Que ho preguntin a les autoritats locals de Lampedusa, obligades a sobre a fer complir la llei italiana que castiga aquell que ajuda un sense papers. I diu que la pena de mort ja no existeix, desgraciats de nosaltres!

TANCAMENTS D'ALUMINI
Preus Promoció

ORMETEL
 972 47 61 27
 www.ormetel.es

POUS D'AIGUA
 "Aprofiti la seva pròpia aigua per regar"

També neteja, enfonsament i construcció de pous oberts i mines

972 21 33 03
669 85 08 24

info@perfoserrainat.com
 www.perfoserrainat.com

BUSQUEM FRANQUICIAT PER A NEGOCI DE LLOGUER DE MAQUINÀRIA I EINES A GIRONA

Interessats adreueu-vos al telèfon **93.572.50.66**

INVITACIÓ
 Valida per a **DIJOUS 10**
 2 persones només

firatast
 FIRA DE DEGUSTACIÓ

10-11-12-13
OCTUBRE 2013 Palau de Fires de Girona

Participants: **incalis**, **San Miguel**, **Molson**, **DARNE**, **GRUPO BENECA**